

URTEKO EGUALDIYAREN NASMENAK.

(ON RAMON ARTOLA EUSKAL IZKRIBATZALLEA-RI)

Denboraliak etortzen dira
Beren sasoyan polliki,
Gure gorputzak igartzen diyo
Berialaſen ederki,
Epel ta bero, mozpel ta otza
Guztiyak egiten daki,
Noiz segurutik egingo ditun
Oraindik iñork ezdaki.

Ekaitzak ere uste gabian
Zaizkigu guri etortzen,
Aizia berriz guchi edo asko
Beñere ezda faltatzen,
Danok gerade mundu onetan
Orren bearrez arkitzen,
Gure barrunak ori ezbadu
Iltzera gera biurtzen.

Euriya noiz nai abiyatzenda,
Ezdu ordu jakiñikan,
Baizikan degu guk igarritzen
Erortzen ikusirikan,
Nekazariyak poztutzen dira
Lurрак badu bearrikan,
Gizagajuak daukatelako
Irabaziya ortikan.

Nola uda-ran ala neguan
Turmoyak dira aditzen,
Chimistak digu aldez aurretik
Sutunpa adierazten;
Oñ-azkarren bat iñoiz edo bein
Ere zaigu azaldutzen,
Leku charrian arki ezkerotz
Bildurra zaigu sartutzen.

Kazkarabarra erortzen zaigu
Euriyen gisa goitikan,
Ez egintere ez genduke guk
Arkituko premirikan;
Ezdu bazterrik orrek izaten
Billatzen ezdubenikan,
Kanpuan gauza achitzen badu
Uztendu zatiturikan.

Izotza ere etortzen zaigu
Onera bisitatzera,
Iñorentzako ezda izaten
Ona orren etorrera;
Mišeri asko ekartzen digu
Zenbait beartsun echera,
Chit penosua izaten degu
Egiten digun sarrera.

Pinpilinpausak diruditela
Elurra zaigu erortzen,
Eche barrundik orlako gauzak
Polliki dute ematen;
Bañan kanpuan šarpa šarrakin
Ezda atsegiñ izaten,
Pištiyak ere antsiyaz dira
Errira ingururatzen.

Gauba luzia izaten degu,
Eguna berriz laburra,

Langilleari giro charrakin
Sartutzen zayo bildurra;
Alborakia irabazteko
Ibilzenda chit makurra,
Egun guztiyan gizagajuak
Ondo neurritzendu lurra.

Pena ayek danak igarorikan
Abiyatzenda epeltzen,
Otzaren gisa sasoi onetan
Beti dijua ugaritzen;
Izaten dira egun batzubek
Gaitubena gu moteltzen,
Bañan aisago erremeyua
Diyogu orri billatzen.

Egun sentiyan asten dirade
Chori chikiyak kantari,
Ongi etorri esan naye
Egualdi on epelari;
Gogoz diyote beren pozakin
Ekiten kantu lanari,
Nekazariyak giro onakin
Bezela bere layari.

Zelai ta soro, baratz ta chara
Zumardegi ta mendiyak,
Sasoi onetan ipintzen ditu
Ederturik egualdiyak;
Larru gorriyan lenago zeuden
Arbolak eta sasiyak,
Orri ederrez estalirikan
Arkitzen dira guztiyak.

Eguzkiyaren irte-era da
Gutzizko miragarriya,
Ori, da Jaunak bigaltzen digun
Eguneroko argiya;

Ura gorderik, izarrarekin
 Azaltzenda illargiya,
 Bedeinkatuba izan dedilla
 Egillearen graziya.

FELIPE KASAL OTEGI.

MALKOZ.

(ARCHANGEL DONZELLA, AITA BEAKURTGARRIAREN LUR-EMATEAN)

Vocabis me, et ego respondebo tibi.
 (Job. XIV, 17)

Zauden leku orretan,
 Chit maisu maitea,
 Au da nik ipiñiko
 Nuken ob-iz-dea:¹
 Ara nor den, ar-otz-pe
 Ontan daguana:
 «Izenezko bizitza
 Osatu zuana.»

MIGEL A. IÑARRA-K

(1) Epitafio.